

[Boligministeren.]

både realkreditlån og private pantebreve, kan i praksis ikke nedbringes ved yderligere realkreditlån.

Vi har derfor desværre ikke hidtil kunnet finde realistiske muligheder for via realkreditlån at stille nogen løsning af de sorte huses problemer i udsigt. Jeg har derfor i dag ikke noget grundlag for på ny at optage forhandlinger med Nationalbanken og realkreditrådet herom, men jeg er fortsat opmærksom på de problemer, som disse huse har.

Knies-Andersen (V):

Jeg er ked af at høre, boligministeren ikke har nogen hjælp at give på dette område.

Vi taler om husejere, som er meget vanskeligt stillede, og hvor det derfor skulle være rimeligt at komme til hjælp. Hjælpen, som nu er givet med virkning fra 1. april, består i, at man kan give almindeligt realkreditlån med 10 års løbetid og med en meget høj ydelse. Ved at konvertere disse lån og ligesom betragte muligheden for at optage lån op til den højere lånegrænse, som nu er kommet til live efter 1. april, kunne man nedsætte den årlige ydelse for disse huse. Jeg nævnte i min begrundelse for svaret, at hvis man i stedet for at optage et 10-årigt lån optog et 30-årigt lån, så kunne man nedsætte ydelsen med 6.000 kr. Noget lignende vil gøre sig gældende, hvis der er tale om et banklån, der er efterstående. Her er der gerne tale om korte lån med stor ydelse, og også her ville der være mulighed for at spare penge, hvis man kunne få ombyttet disse lån med længere løbende lån.

Så kan man vende det om og sige: ja men er der så rimelighed i, at man giver disse længere løbende lån til de huse, der er blevet prioriteret? Her ligger det sådan, at der i øjeblikket er 3 lånelofter. Havde man påbegyndt byggeriet før 15. september 1974, gælder ét låneloft. Havde man påbegyndt byggeriet i perioden 15. september 1974 til 31. marts 1975, gælder et andet låneloft, og har man påbegyndt byggeriet efter 1. april 1975, gælder et tredje låneloft. Det er sådan ret arbitrære datoer, hvor man nu kunne hjælpe ved at se lidt stort på det i en situation som den, vi er inde i i øjeblikket.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Som jeg gav udtryk for i mit første svar

til hr. Knies-Andersen, vil jeg fortsat være opmærksom på løsningen af dette problem. Jeg vil godt til hr. Knies-Andersen, som jo har en nær tilknytning til realkreditfolket, henvise til de forhandlinger, vi har haft med realkreditrådet, og de drøftelser, der var om dette problem på realkreditrådets årsmøde på Nyborg Strand, hvor hr. Knies-Andersen jo også var deltager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kaj Hansen* (DKP) til boligministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til, at der bevilges et beløb til Lejernes Landsorganisation til brug for kursus for beboerrepræsentanter?“

(Spm. nr. 102).

Skriftlig begrundelse.

I alle privatejede ejendomme med 13 lejere og derover skal der nu vælges beboerrepræsentanter. De skal være fortrolige med den nye lovgivning for lejerne og have kendskab til ejendomsadministration m. v., og det vil derfor være en fordel for såvel ejere som lejere, at der gennemføres kursus i disse emner.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal først gøre opmærksom på, at det sidste ord i spørgsmålet, som det er trykt på dagsordenen, er blevet ændret lidt undervejs; der skulle ikke stå „forbrugerrepræsentanter“, men „beboerrepræsentanter“.

For nylig vedtog folkettingen en ny lejelov og en lov om midlertidig regulering af boligforholdene. Ifølge den nye lejelov skal der nu vælges beboerrepræsentanter i ejendomme med 13 lejligheder og derover. Denne lov gav ikke beboerrepræsentanterne eller lejerne medbestemmelse og medindflydelse, men ifølge loven kommer beboerrepræsentanter nu til at virke som lejernes tillidsmænd. De skal være rådgivende over for ejeren, og de skal udføre en kontrolvirksomhed.

I lov om midlertidig regulering af boligforholdene er fastsat de principper, hvorefter den omkostningsbestemte leje skal fastsættes. Det er sådan, at de fleste ejendomsbesiddere overlader ejendomsadministration og budgetlægning til revisorer, sagførere osv., hvorimod det er beboerne selv og beboerre-